

אוצר הנפש

* **		
17:15	16:00	י-ם
17:16	16:15	ת"א
17:14	16:04	חיפה
17:18	16:08	ב"ש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי הרב יצחק גינזבורג שליט"א

אוצר הפרשה אוצר הסיפור

מזה ראוי להשתגע...

לכבוד יום הולדתו (כ"ח חשוון) של מורנו ורבינו הרב יצחק גינזבורג שליט"א, נספר סיפור קצרצר:

סיפר איתן סגל, תלמיד הקשור לרב גינזבורג במשך שנים. במשך השנים נהגתי מדי פעם, בעתות של שאלות קשות ומשברים לבוא לבית הרב בכפר חב"ד. תמיד הוא ישב איתי וטיפל בבעייתי עד תום, התקשר למי שצריך, ודאג לעשות הכל.

פעם אחת באתי בחג סוכות עם בני לסוכתו הפשוטה של הרב. אמרתי לו שאני נושא אצלי בנפש שני הפכים מאוד מנוגדים – מצד אחד אני חווה אין סוף טוב בתורת הרב ובכל התקשרותי עם החברים, ומאידך המציאות האישית וגם הכללית כל כך קשה וכואבת, ממש ההפך הגמור. וזה

הרב חיך וענה:
"מזה ראוי להשתגע..."

ממש משגע אותי!"

הרב חיך וענה: "מזה ראוי להשתגע..."

(מתוך "אור חדש")

אוצר השו"ת

משיח בן יוסף – הכח לברר ניצוצות מעשו

שאלה: מהו משיח בן יוסף?

תשובה: סוד כחו של יצחק לברר את הציד (הנשמות הקדושות) שבפיו של עשו (כמבואר בכתבי האריז"ל), תמיד הנכד דומה לסבא – כמו שעל יעקב נאמר "יעקב אשר פדה את אברהם" – ולכן יוסף (ממנו משיח בן יוסף) דומה לסבו יצחק.

יצחק אהב דווקא את בנו הרשע, עשו, "כי ציד בפיו". בפשט – הוא היה משוחד באהבתו לציד שעשו הביא לו לאכול. זהו ודאי לא הפירוש הפנימי. כתוב באריז"ל שלא עשו צד ציד להביא ליצחק, אלא שיצחק עצמו צד ציד בתוך פיו של עשו. פה הוא פנימיות – הוא חדר לפנימיות נפש עשו וצד בה ציד, הוציא משם נשמות גדולות, כדוגמת רבי עקיבא (שהוא בן גרים, כנראה יוסף אביו היה גר-צדק) ורבי מאיר. שניהם מבני עשו והם גדולי ישראל שכל תורה שבעל פה על פיהם – רבי עקיבא הוא עמוד התווך של התורה שבעל פה ו"סתם משנה רבי מאיר". את כח יצחק אבינו לצוד נשמות מתוך עשו – כח לברר ניצוצות מאומות העולם בכלל ומעשו הרשע בפרט – מקבל ומבצע דווקא יוסף הצדיק, שנעשה משנה למלך ואחר כך מלך שלם במצרים. זהו סוד כוחו של משיח בן יוסף.

(משיעור ו' בסלו תש"פ)

ברור (בור) ובאור (באר) – אברהם ויצחק

יצחק אבינו חופר בארות. למעשה, זהו הדבר העיקרי שהתורה מספרת שהוא עשה. יותר מזה, מתוך הבארות שיש להן שם מיוחד בתורה, הרוב קשורות ליצחק.

מה עניין הבארות של יצחק? תחילה נשים לב להבדל בין בור לבאר: הבור הוא חפירה באדמה, יכול להתמלא מים, כמו מי גשמים, ויכול להיות ללא מים (כמו הבור של יוסף הצדיק שהיו בו רק נחשים ועקרבים). ואילו הבאר מגלה את מי-התהום הטמונים בתוך האדמה, "באר מים חיים".

המלה בור קשורה לפועל ברר, לברר. זו העבודה של אברהם אבינו שמגיע לכל מקום ומביא את אור האמונה. המציאות עצמה נראית יבשה, כמו בור ריק, ואברהם בא ומשקה מים של אמונה. מברר שרק ה' הוא אלקים אמת לעומת הבלי האלילים.

אבל הפעולה של יצחק היא אחרת. יצחק חופר לעומק בתוך המציאות, מגלה שהמים נמצאים בתוכה. לא צריך לבוא ולספר לאנשים על הקב"ה, כאילו מבחוץ, אלא ללמד להאזין לקול הפנימי שבתוכנו שמספר לנו על ה', כמו המים במעבה האדמה. הבאר היא היכולת לבאר, לפרש את המציאות עצמה ולהראות שהכל הוא ה'.

(לפי "מעין גנים")

מזל טוב למו"ר הרב יצחק גינזבורג שליט"א לרגל יום הולדתו ה-78! לאורך ימים ושנים טובות!

אוצר התבונה

חדש כסלו – חודש החלומות

יש בתורה עשרה חלומות, כולם בחומש בראשית, וקוראים את רובם **בחדש כסלו**. לפי ספר יצירה, **החוש של חדש כסלו הוא חוש השנה**. מה

קורה בשאדם ישן? הוא חולם. אם כן, חדש כסלו הוא חדש החלומות. את החלומות הללו חולמים שבעה חולמים, ששלשה מהם בפרשת ויצא **יעקב** חולם שני חלומות, בסוף הפרשה ה' מתגלה **ללבן** בחלום הלילה ומזהיר אותו "השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע".

אחר כך, בתחלת פרשת וישב, יש שני חלומות של **יוסף**, ובסוף פרשת וישב יש שני החלומות של **שר המשקים ושר האופים**, ובתחלת הפרשה הבאה, פרשת מקץ, יש שני חלומות שחלם **פרעה** בסמיכות, זה אחר זה.

יש עוד חלום בתורה שקדם לכל אלה, החלום של **אבימלך** בפרשת וירא (שה' אומר לו להזהר לא לנגוע ברבקה אמנו) שקוראים בחדש מרחשון. **זו דוגמה יפה של הכלל הידוע אצלנו שהרבה דברים – מושגים – תופעות מופיעים בתורה קודם בצד האחר ורק אחר כך בצד הקדושה, בחינת תהו שקדם לתיקון**. הגם שחלום אבימלך היה חלום אמתי, שאלקים הופיע לו וצוה עליו להזהר בו, בכל אופן הוא חלום של אחד שלא שייך לקדושה – אבימלך מלך פלשתים. אחר כך, מושג החלום מופיע בקדושה אצל יעקב ויוסף. אחרי שמופיע החלום אצל יעקב ויוסף, בתכלית הקדושה – השיא הוא יוסף – יורד חזרה לשרי פרעה ולפרעה מלך מצרים עצמו, אבל הכל כדי שיוסף יופיע ויפתור את החלומות. יש בכך המתקה (לאחר ההכנעה של אבימלך וההבדלה של קדושת יעקב ויוסף, שגם בין חלומותיהם מופיע חלומו של לבן המבדילו מיעקב "מטוב עד רע") שיוסף הצדיק בא ופותר את חלומות הגוים (שייך למהפכה הרביעית). אצל אבימלך ולבן לא היה צריך פתרון – ברור מה ה' רוצה מהם.

(משיעור ו' כסלו תשפ"א)

אוצר קצו

לפחד מה' ולא מהעונש

או שאתה ירא מהגיהנם, או שאתה ירא מהמלך שבכחו להמית ולהחיות. השאלה מה יש בראש שלך – איזה ציור של המלך או ציור של הענש. אם זהו ציור של הענש הוא מצד הקליפה, פסל מיכה. אם זהו ציור של המלך, שבכחו להעניש ובכחו לתת שכר, זו כבר המדרגה התחתונה מצד הקדושה. **רבקה לא רוצה את פסל מיכה במשפחה שלה, עד כדי כך שהיא אומרת "קצתי בחיי מפני בנות חת" – היא רוצה לתקן את המלכות, שהמניע של יראת ה' לא יהיה יראת העונש**. הגם שכתוב בכל הספרים הקדושים שאצל האנשים הפשוטים, רוב האנשים, חייב להיות בסיס של יראת העונש – אבל בחב"ד מאד רגישים לזה, כי זו עבודה שלא מצד הקדושה.

(משיעור ג' באב ע"ו)

אוצר הרמז

תפילת יצחק רבקה ומשה רבנו

"**ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותר רבקה אשתו**". תפלת יצחק ורבקה היא התפלה המובהקת אצל האבות, והרמז המובהק: **יצחק רבקה = תפלה**. יש לזה שייכות מיוחדת למשה רבינו שהתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפלות, כמנין ואתחנן, כלומר: **ואתחנן = תפלה = יצחק רבקה**. תפלת משה היתה להכנס לארץ הקדש, "ואתחנן אל ה'... אעברה נא ואראה את הארץ הטובה", דהיינו להגיע אל מקומם של יצחק ורבקה: יצחק התייחד מבין האבות שלא יצא מהארץ, "גור בארץ הזאת" (בהיותו עולה תמימה), וגם רבקה שנולדה בחוצה לארץ שייכת בעצם לקדושת ארץ ישראל, "עולה עמו".

(משיעור כסלו תש"פ)

כסלו = כלו ס

האות של כסלו בספר יצירה היא האות **ס**. הוא עיגול, "נעוץ סופן בתחלתן ותחלתן בסופן". החג של החדש הזה, הוא חנוכה – חג של הכהנים. הכהנים מברכים את העם בברכת כהנים, לכן כתוב שהחדש הזה הוא חדש מיוחד של ברכת כהנים. בברכת כהנים יש ששים אותיות, ה-**ס** של חדש כסלו (**כסלו** אותיות **כלו ס**).

ר"ח כסלו הוא יום ה-**ס** של השנה. ששים האותיות של ברכת כהנים הן גם ששים הגבורים שמסביב למטתו של שלמה המלך. שלמה היה איש שלום ומנוחה היתה בימיו. בכל אופן הוא זקוק מסביב למטתו לששים גבורים, לשמור אותו מיניקת החיצונים, דווקא בשינה שלו. החשמונאים היו גבורים גדולים, חמשה בני חשמונאי עם מתתיהו בראשם.

כתוב שנשמת הבעש"ט לא הסכימה לרדת לעולם אלא אם כן יבטיחו לו ששים גבורים שירדו איתו יחד. היום בו זוכים לששים גבורים הוא כנראה ר"ח חדש כסלו.

(משיעור ר"ח כסלו ע"ז)

אוצר הפתגם

למעשה, הגוף והשכל נמצאים במרחק בליוני שנות אור אחד מהשני, זה רק נדמה שהם קרובים. ככל שאנו פחות מדגישים את גופנו, כך אנו פחות חשים את השונות שלנו זה מזה, מזגנו מתחלף פחות ואנו כועסים פחות.